

ILLUSTRATIE ELIANE GERRITS

Geadopteerd door de universiteit

Lieve familie van de klas van 2020", zo begint de brief die ik vandaag krijg. Onze zoon gaat aan een Amerikaanse universiteit studeren en dat is een ervaring op zich, met name voor de ouders. Van de Nederlandse universiteit waar onze oudste vorig jaar begon, hebben we na een rekening voor het collegegeld niets meer gehoord. Kopje-onder in het studentenleven.

Hier geef je je kind min of meer op voor adoptie. De universiteit neemt alle ouderlijke verantwoordelijkheid over, plus nog meer. De alma mater begrijpt volledig dat het spannende tijden zijn, niet alleen voor onze zoon, maar ook voor ons ouders, zo gaat de invoelende brief verder. „Maar”, zo worden we op wat gebiedende toon gerustgesteld, „we bouwen voort op de gesprekken die u met uw zoon heeft gevoerd en, daar vertrouwen we op, zult blijven voeren.”

De nieuwe adoptieouder heeft zo zijn eigen strikte regels. Zo is het drinken van alcohol verboden tot onze zoon zijn 21ste verjaardag viert en daar wordt strikt op toegezien. Gaat hij zich toch te buiten aan drank voor die tijd, dan worden er keiharde disciplinaire maatregelen genomen. Om excessen te voorkomen, moet hij een online cursus voorlichting en preventie volgen. Van ons wordt gevraagd om op dit gebied

Flessenpost uit de VS

Schrijfster Pia de Jong woont met haar gezin in Princeton, in de VS. Ze schrijft wekelijks over wat haar daar opvalt.

niets door de vingers te zien. Onderzoek wijst uit dat kinderen van ouders die makkelijk doen over alcohol, meer risicovol gedrag vertonen.

Dan de seks. *Date rape* is al jaren een grote zorg op Amerikaanse universiteiten. Daarom is er ook hiervoor een verplichte cursus waarin rechten, regels en verantwoordelijkheden worden uitgelegd. Daarin leer je tevens hoe je als omstander kunt ingrijpen als je vermoedt dat er foute seks op stapel staat. Wanneer je bijvoorbeeld een aangeschoten stel een slaapzaal ziet binnengaan, kun je hen tegenhouden en de campuspolitie bellen. „Want ook al zegt een meisje dat ze seks wil, als ze gedronken heeft ben je strafbaar als je daarop ingaat.”

Wees niet ongerust, staat er in een apart schrijven met uitleg over het aanstaande outdoor survival-kennismakingskamp, uw kind is veilig bij ons. We weten wat we doen. Er is genoeg tandpasta, we hebben extra pyjama's

en slaapzakken voor als de temperatuur omslaat, en er is altijd een arts in de buurt. PS: voor de ouders die dit nog niet gedaan hebben, kunt u de lengte van lies tot hiel van u kind doorgeven, zodat we de perfecte maat fiets kunnen aanreiken?

Met verbazing denk ik terug aan het brugklaskamp waar onze zoon als Amsterdamse 12-jarige in één keer in het diepe werd gegooid - letterlijk. Hij kwam beurs en blauw, ondervoed en versteend van de kou terug. Onze zoon vertrekt volgende maand. Het ouderlijk huis wordt vervangen door een *dormitory*, familieleden door *room mates*. Hij eet samen met een 'vader' en 'moeder' bij wie hij met zorgen terecht kan. Zij letten erop dat hij gezond eet en dat hij niet steeds naast dezelfde studenten gaat zitten, zodat hij genoeg vrienden krijgt. Eindelijk orde aan de eettafel. Er is een gezondheidscentrum voor lichamelijke en er zijn psychologen voor psychische klachten. Daarnaast zijn er geestelijken voor de spirituele behoeften.

Het zal even wennen zijn voor onze zoon. Nu hij volwassen is en het huis verlaat, krijgt hij eindelijk de zorgzame ouders die hij al die jaren verdiende. Samen met zo'n duizend nieuwe broertjes en zusjes.

Reacties naar: pdejong@ias.edu